

תקונא תמניא ותלtiny - עט ע"א

והתחלתונה של נשים קדושות, החפכו ל מול הגירה שבא להתקין, לבאל את בניה מן הצלות. באוטו זמן פמה בעלי שופרות ובבעלי קולות ובעלי ברקים, שנאמר בהם ויהי קולות ברקים וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד וכו', משה ידבר והאליהים יעננו בקהל, באוטו זמן משה ידבר עם השכינה. זהו שפטות פה אל פה אדרבר בו, והאליהים, שהיא האם העליוה, יעננו בקהל, שהוא העמוד האמצעי, והרי פרשוותו בעלי

המשנה בקהלו של משה. ואוטו הזמן, השכינה העליונה והתחלה עולות זו על גב זו, כמו שנאמר בהר סיני, שנאמר בשם מזאת עולה מן המדבר, מי בזאת עולה, מ"י - האם העליונה, שפה פתח הקידוש ברוך הוא בהר סיניanca".

אם זkan אחר מאחר האל של רבי שמעון ואמר: רבי רבי, הרי ראיתי שנאמר מן השמים השמייך את קלו לישך וכו', ובמקום אחר שמעתי שדבר עם ישראל מצד של המלאכים, שפה פרשוותו, שכל דבר ודברו שיצא מפיו נעשה מלאך, וזהו וכל העם ראים את הקולות ואת הלפדים, ובמקום אחר אמר הקתווב אמרת דבר אליהים שפם זו שמעתי.

מה זה?

אמר רבי שמעון: זkan זkan, שמעתי שבאדם נטן הקידוש ברוך הוא שלשה קשרים, נשמה ורוח ונפש, הנשמה מכפה הפה, שם יורחת השכינה העליונה כלולה משלש ספרות עליונות, ועליהן נאמר אמרת דבר אליהים שפם זו שמעתי, אמרת ושפם - הרי שלש ספרות עליונות, שנאמר בהן אמרת,

מטרוגניתא דקה אתיא לאתפקנא, למפרק בנהא מן גלוותא, בההוא זמן מה מאירי שופרות ומארין דקלין ומארין דברקים, דאטمر בהון (שםות יט ט) ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד וכו', משה ידבר ידבר והאליהים יעננו בקהל, בההוא זמן משה ימל בשכינטא, הרא הוא דכתיב (במדבר יב ח) פה אל פה אדרבר בו, והאליהים דאייה אימא עלאה, יעננו בקהל דאייה עמדו דאמצעיתא, והא איקומו מהארי מתניתין בקהלו של משה.

ובהזה זמן שכינטא עלאה ותפאה סלקין דא על גב דא, בגונא דאטمر בטורא דסיני, דאטمر פמן (שיר ג ו) מי זה עולה מן המדבר, מי בזאת עולה, מ"י אימא עלאה דבה פתח קידשא בריך הוא בטורא דסיני אנכ"י.

אם סבא חדא מבתר טולא דרבינו שמעון ואמר רבי רבי, הא חזנא דאטמר (דברים ד לו) מן השמים השמייך את קלו לישך וכו', ובatter אחרא שמענה דמליל עם ישראל מפטרא דמלאכיה, דהכי אווקמו מהלך הדבר ודברו דנכפיק מפומוי את בעיד מלאך, ודא יהו וכל העם ראים את הקולות ואת הלפדים (שםות כ י). ובatter אחרא אמר קרא (תהלים סב יב) אחת דבר אליהים שפם זו שמעתי, מאוי הא.

אמר רבי שמעון סבא סבא, שמענה דבר נש יhib ביה קידשא בריך הוא תלת קטירין, נשמה ורוח ונפש, נשמה מפרטיא יקרא, פמן נחימת שכינטא עלאה כלילא מثالث ספרין עלאין, ועלייהו אטמר אחת דבר אליהים שפם זו שמעתי, אחת ושפם הא תלת ספרין עלאין, דאטמר בהון